

Å være misjonær i England

Nå har det gått noen måneder, og både jeg (Solgunn) og dette årets ettåringer har kommet oss vel til rette i England. I år har vi 7 ettåringer fordelt rundt i Cumbria; 4 norske, to fra Estland

"Hvor er alle de kristne hen?", spurte Sarah Anna (ettåring) og meg. Hun er student i byen, er med som frivillig i mye av ungdomsarbeidet vi driver, og går på skolelaget på

(som en direkte følge av bla nms sitt arbeid der), og ei fra Taiwan. For noen av ettåringene er dette første gang de er i England, for noen er det første gang de flytter hjemmefra, og for meg er det første gang i Carlisle by og Cumbria fylke. Selv om det er mye nytt, mange nye folk å møte, og mye å sette seg inn i, er hovedinntrykket at det er godt å være her. Det er godt å merke at folk ønsker oss her, det er godt å se at vi kan være med og bety en forskjell, og det er godt å få kunne gjøre denne tjenesten sammen. Misjonær Leah Tjemsland og jeg var på en runde rundt i Cumbria i november og besøkte ettåringene der de bor og arbeider for å se hvordan det går med dem, og tilbakemeldingene vi får er at ettåringene gjør en god jobb og er til berikelse i menighetene og arbeidet de er involvert i. Noen uttrykker til og med at de gjerne vil beholde ettåringene selv når året deres er omme, noe som er et godt tegn!

Et vers i Jesaja 58 sier at

***Dine gamle ruiner skal bygges opp igjen,
du skal gjenreise grunnmurer fra eldgamle***

Universitetet. Der samles en gruppe på ca 10 stykker, men det måtte da finnes flere kristne på universitetet og i byen enn det?, lurte

hun på.

«Hvorfor har du så mye tålmodighet med oss?», spurte jenta meg, mens det egentlig kokte inni meg av frustrasjon og irritasjon. Disse ungdommene er ikke helt som jeg er vant til fra andre ungdommer; de slår og sparker hverandre, kun for å terge, plukker på alt de kan finne av ting som ligger framme (og ikke ligger framme), og gjør konsekvent det motsatte av hva vi lederne ber dem om å gjøre. «Hvorfor har du så mye tålmodighet med oss?».

slekter.
Du skal kalles
Den som murer igjen revner,
Den som setter i stand veier så folk kan bo
der.

Når vi vet hvor lenge kristendommen og troen har vært til stede i dette landet, og vi vet at kristendommen kom til Norge via England, kjennes det på mange måter som at vi er med på å gjenreise noe som en gang var. At vi setter i stand og bygger opp igjen relasjonen for folk her med Gud og med troen. Vi er med og bygger på den grunnmuren generasjonene før oss har lagt ned.

Men det tar tid. Lang tid.

Tirsdagskvelder er vi ute i parken i nærområdet for å snakke med ungdommene der og dele ut gratis kakaoer. En av disse tirsdagskveldene fortalte en av jentene oss, som forøvrig er en av kjerneungdommene våre, at hun tror på reinkarnasjon, i den forstand at når vi dør blir vi født på nytt som nyfødte babyer, og grunnen til at babyer gråter når de blir født er fordi de akkurat har dødd.

Og det er ikke det at ungdommene vi møter prøver å være vanskelige eller ikke vil forstå; de bare ser ikke hvordan troen og Jesus i det hele tatt kan ha relevans for dem og deres liv. De er 4. eller kanskje til og med 5. generasjons

*På veg til parken på tirsdag gikk jeg sammen med en av våre trofaste gutter som kommer på alt vi tilbyr. Han fortalte at idag hadde han hatt 12 biter fra adventskalenderen som dessert. Hadde du spart dem opp?, spurte jeg. Nei, svarte han. **Vi har ikke så god råd for tiden, så jeg fikk kalenderen først i dag.***

Og jeg som tror at England og Norge er så likt, og her forteller denne gutten meg at de ikke har råd til adventskalendere hjemme, som en kan få kjøpt for £1 (ca 10kr).

Vi hadde besøk av ulike representanter fra Stavanger bispedømme, og mens Sarah og jeg fulgte en 11- år gammel gutt hjem tøyset Sarah med det at disse nordmennene var overalt.

"Naboene mine er norske!.", svarte gutten.
"Det vil si, dersom de ikke er kinesiske.."

kirkefremmede; de har ingen i nærmeste familie som er kristne, de har kanskje aldri satt sine ben innenfor et kirkebygg, hva de kan om Gud er det de har lært om han på skolen, og Jesus er bare et banneord.

Samtidig ser vi at ting skjer. For noen år siden ble det gjort en stor undersøkelse her i Cumbria av kirkene og hvem de kom i kontakt med i løpet av en måned. Den nedslående realiteten viste at det var under 300 ungdommer i hele fylket som var innom en kirke en gang eller mer pr måned. Som misjonær Kristian Tjemsland pleier å si; "Det er mindre ungdommer enn det pleide å komme på en gjennomsnitts ungdomsgudstjeneste en lørdagskveld i Gand kirka, i Sandnes, da jeg var ung!"

Selv om slike tall kan gjøre en matt og motløs ble de gjort om til motivasjon her i Cumbria. Ulike grupper av [Fresh Expressions](#) ble startet, og hovedmålsettingen for disse er å "gå ut" for å være kirke "der folk er". Av disse kan nevnes feks Yoga kirke, Gin kirke og Bikers kirke. Den av Fresh Expressionsene som har hatt størst "suksess" er likevel Network Youth Church (NYC). I dag er det startet opp NYC i 9 av de 11 prostiene i Cumbria, hvor nr 10 er på trappene i 2018.

NYCene arbeider mest med å bli kjent med og bygge relasjoner med ungdommer som de lokale kirkene ikke kommer i kontakt med. Måten vi gjør det på er flerfoldig; vi er med på skolelag, vi

Vi har mye å være takknemlige for her i England, samtidig som vi har mye å legge fram for Gud i bønn.

Vær gjerne med og **takke** Gud for

- Ettåringene; for at de har (stort sett) funnet seg til rette, og at de er til slik velsignelse der de er
- At Carlisle NYC-teamet vårt vokser
- For at vi kommer i kontakt med stadig flere ungdommer
- At hva vi gjør her i England er til inspirasjon for tilsvarende arbeid i Norge

Husk gjerne også på oss i **bønn** for

- At vi skal få bringe enda mer av Jesus med oss i kontakten med ungdommene, og at ungdommene skal ha åpne ører og hjerter
 - At vi skal kunne rekruttere flere frivillige til arbeidet vårt
 - At det praktiske ift opptakten av den
-

arrangerer større eventer, vi har ungdomsklubber, vi "henger" i parker og snakker med ungdommene som er der osv. NYC, og Fresh Expressions, ser som oftest ikke ut som det tradisjonelle kirker gjør, men regnes likevel som fullverdige menigheter på lik linje med soknemenigheter her i bispedømmet. I statistikkene som føres over NYC har vi i 2017 kommet i kontakt med 700 nye ungdommer siden januar (fordelt på de 9 NYCene), samtidig som vi selvsagt opprettholder kontakten med de vi allerede kjenner. Nå når vårt lokale NYC- team i Carlisle har blitt større (både Kristian (som forøvrig leder Carlisle NYC), ettåring Anna og jeg arbeider i NYC) har vi også flere ressurser til å drømme, tenke nytt, starte nytt, og mest av alt komme i kontakt med nye ungdommer. Vi går spennende tider i møte!

10. NYCen skal legge seg til rette

- At dette året skal få være starten for et liv i tro og tjeneste for ettåringene

Følg oss gjerne på blogg, YouTube og sosiale medier!
Blogg: nms.no/england
YouTube: nms england
Facebook: nms england
Instagram: nmsiengland

Ettåringene har også sine egne [blogger](#)
Og ucrew har i år også
Snapchat: nmsucrew (denne er felles for alle ettåringene i Europa)

Til sist en stor takk til alle dere som på ulike måter støtter oss. Dere er med og gjør arbeidet her

mulig. Dere er med og gjør det mulig for oss å
komme i kontakt med stadig flere ungdommer.
Dere er med og gjør det mulig for unge voksne å
tjene andre i en ny setting, som utruster og
utfordrer dem til videre tjeneste. Dere er med og

Bekjemper urettferdighet

Deler troen på Jesus

Utrydder fattigdom

Med et ønske om at Han som er Fredsfyrsten skal
få fylle dere med sin fred denne julen og i året
som ligger foran!

For nms England;

Solgunn P. Smith